



בש"פ 1913/17 - דורין אברהם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 1913/17

כבוד השופט נ' סולברג
דורין אברהם

לפני:
המבקשת:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד בעמ"ת 58453-02-17 מיום 27.2.2017
שניתנה על-ידי השופט א' יקואל

עו"ד דוד גולן

בשם המבקשת:

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעמ"ת 58453-02-17 מיום 27.2.2017 (השופט א' יקואל), בגדרה הורה בית המשפט על הארכת עיכוב ביצוע החלטת בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה במ"ת 23-02-17 מיום 26.2.2017 (סגנית הנשיאה ט' אוסטפלד נאוי), וזאת עד לתום הדיון בערר שהוגש על-ידי המדינה.

2. ביום 31.1.2017 הוגש נגד המבקשת כתב אישום המייחס לה ביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה וללא תעודת ביטוח בת תוקף. ביום המחרת, יום 1.2.2017, הורה בית משפט השלום על שחרור המבקשת בתנאים, לרבות 'מעצר בית' מלא ובפיקוח. נגד החלטה זו הגישה המבקשת ערר. בית המשפט המחוזי קיבל את הערר באופן חלקי, והורה על החזרת הדיון בתנאי שחרורה של המבקשת לבית משפט השלום.

3. ביום 26.2.2017 התקיים דיון חוזר בנוגע למעצרה של המבקשת בבית משפט השלום, שבסופו הוחלט להורות על

עמוד 1



ביטול תנאי 'מעצר הבית', כפי שנקבעו בהחלטת בית משפט השלום מיום 1.2.2017. לבקשת המדינה, הורה בית משפט השלום על עיכוב ביצוע החלטתו האמורה למשך 48 שעות, וזאת לשם הגשת ערר על החלטה זו.

4. ביום 27.2.2017 הגישה המדינה ערר על החלטת בית משפט השלום מיום 26.2.2017, וכרכה עמו "בקשה דחופה לקביעת מועד מידי לדין בערר ולחילופין הארכת עיכוב ביצוע עד למועד הדין". בו ביום ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי כהאי ליסנא:

"לנוכח תפוסת היומן ולנוכח נימוקי הערר ומהותו, שעניינו במעצר בית של המשיבה, הדין בערר יתקיים ביום 2.3.2017 בשעה 10:00.
אני מאריך את עיכוב ביצוע החלטת בית המשפט קמא, עד לתום הדין בערר".

על החלטה זו הוגשה הבקשה שלפני, לה צורפה בקשה לעיכוב ביצוע.

5. עיקר טענתו של בא-כוח המבקשת, היא כי בית המשפט המחוזי נעתר לבקשת המדינה "ללא קיום דין במעמד הצדדים ואף ללא תגובה מצד המערערת [המדינה - נ' ס']", ולכן יש להורות על ביטול ההחלטה.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ונתתי דעתי על נימוקיה, ולמקרא החלטות בית משפט השלום והמחוזי, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי צורך להיזקק לתגובה מאת המשיבה. המדינה הגישה את הערר בתוך סד הזמנים שנקבע לעיכוב ביצוע החלטת בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי נתן דעתו על נימוקי הערר מזה ועל מהותה של חלופת המעצר מזה, ובשל אילוצי בית המשפט, קבע דין במעמד הצדדים, במועד המוקדם ביותר שניתן. בנסיבות אלה, לא שוכנעתי כי קיימת עילה להעתר לבקשה לרשות ערר.

7. אשר על כן, הבקשה נדחית, וממילא נמחקת הבקשה לעיכוב ביצוע שנכרכה עמה נדחית גם כן.

ניתנה היום, ד' באדר התשע"ז (2.3.2017).

ש ו פ ט